

Uchwała Nr XXVII/231/21
Rady Gminy Dźwierzuty
z dnia 04 lutego 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 713 z późn.zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) **uchwała się, co następuje:**

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach, Rada Gminy Dźwierzuty, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie zarzutów podniesionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Dźwierzuty do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Arkadiusz Aleksander Nosek

Załącznik
do Uchwały Nr XXVII/231/21
Rady Gminy Dźwierzuty
z dnia 04 lutego 2021 r.

UZASADNIENIE

Dnia 04 lutego 2021 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła skargę na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach.

Pismem z dnia 17 grudnia 2021 r. Skarżąca wniosła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie skargę na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach. Zgodnie z art. 231 w związku z art. 231 w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U z 2020 r., poz. 256 ze zm.) skarga została przekazana Radzie Gminy Dźwierzuty.

Pismem z dnia 02.02.2021 r. Przewodniczący Rady Gminy Dźwierzuty w związku z § 71 Statutu Gminy uchwalonego uchwałą Nr XLII/362/18 Rady Gminy Dźwierzuty z dnia 25 września 2018 r. (Dz. U. Woj. Warm. - Maz. z 2018 r. poz. 4640) przekazał, zgodnie z właściwością, skargę do rozpatrzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Dźwierzuty.

Z treści przedmiotowej skargi wynika, że Skarżąca zarzuca organowi brak wyrozumiałości i stosownego wsparcia i pomocy ze strony Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach. Podaje, że jedyną formą pomocy jaką otrzymuje jest zasiłek okresowy. W rzeczywistości Skarżąca korzysta systematycznie z pomocy finansowej tut. Ośrodka

Pobiera również zasiłek rodzinny na dziecko, świadczenie rodzicielskie, świadczenie wychowawcze 500+ Ponadto wypłacono Skarżącej świadczenia z Funduszu Alimentacyjnego Na składane podania nigdy nie otrzymała decyzji odmownej. Podczas rozmów z pracownikiem socjalnym była motywowana do poszukiwania i podjęcia zatrudnienia.

Zgodnie z zasadą pomocniczości - subsydiarności państwo nie może ograniczać inicjatywy obywateli, wyręczać ich, pozbawiać możliwości wyboru, ani przejmować za nich odpowiedzialności. Należy umacniać pierwszeństwo i autonomię jednostki. Z zasady tej wynika nie tylko zachęta do działania, ale wręcz dezaprobata dla pasywności i nadopiekuńczości państwa. Zasada subsydiarności wyraża spoczywającą na jednostce powinność pełnego wykorzystania własnych zasobów, możliwości oraz uprawnień w celu pokonania trudnej sytuacji życiowej. Jeżeli jednostka nie uczyni zadość owej powinności, to brak po jej stronie podstawowej przesłanki udzielenia wsparcia z pomocy społecznej (K. Wrona, Zasada subsydiarności w sprawach o świadczenia z pomocy społecznej w praktyce Naczelnego Sadu Administracyjnego, Casus 2004/4/16 - t.1).

Pomoc społeczną jednostka może otrzymać dopiero wówczas, gdy wykorzysta, po pierwsze, swoje uprawnienia, po drugie, własne zasoby i możliwości, przez które należy rozumieć nie tylko sytuację materialną, ale również właściwości psychofizyczne, kwalifikacje zawodowe, aktywność jednostki w rozwiązywaniu własnych i rodzinnych problemów oraz jej gotowość współdziałania w tym celu z innymi. Odmowa podjęcia pracy w ramach prac społecznie użytecznych świadczy jednoznacznie o braku chęci współdziałania w osiągnięciu samodzielności finansowej.

Zgodnie z art. 4 u.p.m. należy, przy współpracy beneficjenta, wykształcić u niego poczucie odpowiedzialności i wskazać mu możliwości samodzielnego radzenia sobie z problemami stąd rozmowy motywujące ze strony pracownika socjalnego i kierownika GOPS. Obowiązek współdziałania świadczeniobiorców z jednostkami i pracownikami pomocy społecznej został wielokrotnie zaakcentowany w ustawie. Przez współdziałanie osoby ubiegającej się o pomoc (lub korzystającej z niej) należy rozumieć gotowość do podjęcia współpracy z pracownikiem socjalnym oraz skorzystanie z uzasadnionych i rozsądnych propozycji pracownika socjalnego, pomagających osobie lub rodzinie przezwyciężyć trudne sytuacje życiowe.

Organy pomocy społecznej są zobowiązane jedynie do współuczestnictwa w podejmowanych samodzielnie przez potrzebującego środkach zaradczych. Brak aktywności ze strony zainteresowanego pomocą uprawnia organ do powstrzymania się od udzielenia takiej pomocy.” - teza wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt II SA/Go 687/19.

Art. 11 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej stanowi, iż brak współdziałania osoby lub rodziny z pracownikiem socjalnym lub asystentem rodziny, o którym mowa w przepisach o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w rozwiązywaniu trudnej sytuacji życiowej, nieuzasadniona odmowa podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej przez osobę bezrobotną lub nieuzasadniona odmowa podjęcia lub przerwanie szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego w miejscu pracy, wykonywania prac interwencyjnych, robót publicznych, prac społecznie użytecznych, a także odmowa lub przerwanie udziału w działaniach w zakresie integracji społecznej realizowanych w ramach Programu Aktywizacja i Integracja, o których mowa w przepisach o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczenia, , uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia lub wstrzymania świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.

Ponadto, pomoc społeczna nie ma charakteru stałego, ale ma przejściowo stanowić rodzaj wsparcia w celu pokonania trudności życiowych. Rolą organu pomocy społecznej jest też przeciwdziałanie traktowaniu świadczeń pomocowych, jako oczywistej i bezwarunkowej należności ze strony Państwa. Egzekwowanie od wnioskodawców obowiązku współdziałania jest istotne z tego powodu, że pomoc ta nie może ograniczać się jedynie do rozdawnictwa świadczeń, a bierna lub

roszczeniowa postawa podmiotu ubiegającego się o pomoc może spowodować odmowę przyznania świadczenia na podstawie art. 11 ust. 2 u.p.s. (vide: wyrok WSA w Gliwicach z dnia 29 maja 2019 sygn. II SA/G1 422/19). Sensem obowiązku współdziałania z pracownikiem socjalnym jest przede wszystkim to, aby pomoc trafiała do osób rzeczywiście jej potrzebujących, tzn. nie mających żadnej możliwości przezwyciężenia trudnej sytuacji samodzielnie. Stąd ustawodawca zdecydował się tak ukształtować system pomocy, aby bierna bądź roszczeniowa postawa podmiotów objętych pomocą społeczną mogła spowodować odmowę przyznania świadczenia bądź wstrzymanie wypłaty świadczenia, o czym mowa w art. 11 u.p.s (vide: wyrok WSA w Krakowie z dnia 8 sierpnia 2019 r. sygn. III SA/Kr 508/19).

Odnosnie uzyskania uprawnień do prowadzenia pojazdów. Skarżąca miała już możliwość uzyskania wsparcia, a nawet pełnego sfinansowania kursu na prawo jazdy. W listopadzie 2017 r. została skierowana do uczestnictwa w projekcie organizowanym przez Stowarzyszenie Pro Publico Bono w Szczytnie jednak kursu tego nie ukończyła. W rozmowie z kierownikiem GOPS zaprzeczyła temu, że sytuacja taka miała kiedykolwiek miejsce. Ponadto pracownik socjalny przekazał Beneficjentce numery telefonów do instytucji organizujących kursy i szkolenia w ramach projektów, a także wskazał Powiatowy Urząd Pracy w Szczytnie jako właściwy do uzyskania skierowania na kurs w ramach podwyższania kwalifikacji.

Po przeprowadzeniu wnikliwej analizy przedstawionych dokumentów, zapoznaniem się z wyjaśnieniami Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej Komisja uznała stawiane przez Skarżącą zarzuty za bezzasadne.

W związku z powyższym skargę na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dźwierzutach, uznaje się za nieuzasadnioną.